

Oponentský posudek diplomové práce Barbary Fehérové
Úkolem studentky bylo kostýmní řešení hry
FRIEDRICHA SCHILLERA, MARIE STUARTOVNA

Diplomová práce obsahuje nastudované historické poznatky i vlastní úvahy studentky. Svými názory na dvě inscenace Marie Stuartovny a na inscenaci Gloriany se vymezuje vůči různým druhům inscenování her zasazených do historického kontextu (v tomto případě renesance). Otázkou je, zda kostýmy zcela aktualizovat, přiblížit se co nejvíce dobové módě nebo z ní použít jen to, co může něco říci o postavách v jednotlivých situacích nebo o jejich vzájemném vztahu. Třetí cestu bere za svou. Zamýšlí se i nad úskalím tohoto principu. Je potřeba kostýmem něco říci, ale neutlouct divákovu fantazii příliš jednoznačným výkladem. Část pojednávající o renesančním oděvu je úctyhodně obsáhlá. V samotné vlastní koncepci kostýmů se ale tento výzkum zužitkuje jen částečně.

Vzájemný vztah obou královen autorka podle mne trochu zjednodušuje na ženskou rivalitu, přičemž Alžběta je tou starší zatrpklejší. Zdá se mi, že rovnocennější ústřední hrdinky by přinesly větší dramatický účinek. Hra se stává zajímavou pokud upřímně rozumíme jim oběma.

Přes tuto výtku oceňuji kostým královny Alžběty s perforovaným zdravotním korzetem. Kruhové díry v bílém korzetu připomínají typické zdobení Alžbětiných šatů, které známe z dobových vyobrazení. Tato práce s posunem významů je ukázkou schopnosti využití historického detailu k vyjádření vlastního záměru.

V pánských kostýmech se z dobové módy poněkud stereotypně objevují většinou krátké pláště.

Musím polemizovat i s charakteristikou Marie Stuartovny jako ženy využívající své atraktivitu k vlastní záchraně. Myslím, že ji nevyužívá vědomě. Jednoduchý kostým, který autorka nakonec zvolila ale není vyzývavý, což považuji za správné.

V rámci textu mě zaujala pasáž, kdy studentka popisuje, jak vypadala Marie Stuart v Thalia Teater Hamburg v roce 2008. Byla to obyčejná dívka bez královských atributů. Ať je totiž Marie zbavena čehokoliv, dokud je naživu, nezmizí to, co je na ní nejnebezpečnější, a to je její původ, kterým může ohrozit Alžbětiny nároky na trůn.

Aktualizací se vždy něco získá a něco ztratí. Zajímalo by mě, co je to pro autorku v případě této hry, proč nakonec zvolila cestu mixu dobových a současných kostýmů a jestli v použití krátkých plášťů pro mužské postavy nevidí riziko loutkového nebo pohádkového vzhledu.

Diplomovou práci vidím jako cenný pokus v třibení autorčina vlastního pohledu na divadlo a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 12.6. 2017

Mgr. Kateřina Štefková